

økonomiske Interesser, lige saa fuldt gøre sig gældende for Sejlskibenes som for Dampskibenes Vedkommende. Det samme gælder de i Lovforslaget indeholdte Regler om Lanterne- og Kompasføring, Undersøgelserne af disse Redskaber o. s. v., kort sagt for hver enkelt af Udkastets Bestemmelser angaaende Omraadet for Tilsynet.

Dette vil formentlig tilstrækkeligt kunne forklare, at man i saa vidt Omfang som sket, jfr. nedenfor Bemærkningerne til Udkastets enkelte Paragraffer, har kunnet hente de foreslaaede Bestemmelser fra Loven af 1903, og hovedsagelig har kunnet indskrænke sig til at foretage saadanne Ændringer, som i Udlandet indførte nye Bestemmelser have nødvendiggjort. Paa et enkelt Punkt har man dog maattet foreslaa en væsentlig anden Ordning end den ved Dampskibstilsynsloven indførte.

Der sigtes herved til de i Udkastet indeholdte Regler om Afholdelsen af de med Synet forbundne Omkostninger. Disse Omkostninger afholdes for Dampskibenes Vedkommende væsentligst af de paagældende Rederier, men denne Ordning, som allerede for Dampskibenes Vedkommende føles som en Byrde, vilde for Sejlskibsfartens Vedkommende i mange Tilfælde virke overordentlig trykkende. Sejlskibsrederierne arbejde gennemgaaende med en langt mindre Kapital end Dampskibsrederierne. Den eventuelle Lov om Tilsyn med Sejlskibe m. m. vil derhos for Rederierne komme til at virke som noget ganske nyt, og en saadan ny Byrde vilde man, under den nuværende Nedgangsperiode for Skibsfarten, betragte som højst uheldig.

Idet Tilsynet dog til Dels er fremkaldt, ikke som en Tvangsforanstaltning, der oprindelig er udgaaet fra Statsmagten, men ved de ovenfor ommeldte, navnlig af England rejste Krav, har man imidlertid ment det rigtigt ikke helt at fritage Sejlskibsrederne for Udgifterne ved Tilsynet, ihvorvel det kunde synes naturligt, at Udgifterne ved et Statstilsyn i det hele bæres af Staten paa samme Maade som f. Eks. Statens Fiskeri- og Fabrikstilsyn. Som et Mellemskridt har man da i Overensstemmelse med det foranførte foreslaaet Udgifterne afholdte dels af Statskassen, dels af Rederierne, jfr. iøvrigt nedenfor ad §§ 20—27.

Sluttelig bemærkes, at der ved det foreliggende Lovudkast formentlig er taget passende Hensyn til paa den ene Side Besætningens og paa den anden Side Re-

dernes Interesser. En stor Del af de i Udkastet indeholdte Bestemmelser fyldstgøres formentlig allerede af de allerfleste Sejlskibsrederier, idet en væsentlig Del af Udkastets Regler ville være indeholdte i de af de forskellige Klassifikationsselskaber stillede Fordringer. At man ikke er gaaet nogens Interesser for nær, turde den Omstændighed, at Lovudkastet har vundet Kommissionens enstemmige Tilslutning ogsaa være et Bevis for.

Bemærkninger til Lovudkastets enkelte Bestemmelser.

Til § 1.

Lovens Regler findes principielt at maatte begrænses til danske Skibe og Fartøjer, i hvilken Henseende Sølovens § 1 maa være bestemmende, saaledes som ogsaa i Udkastets § 30 udtrykkelig anført. Ved Ordene »Skib eller Dæksfartøj« har man ment at udelukke saavel aabne Fartøjer som Halvdæksbaade fra det eventuelle Tilsyn. Paa den anden Side har man af Hensyn til andre Skibes Sikkerhed ment at burde medtage alle Dæksfartøjer, uanset disses Størrelse.

Det vil ses, at Udkastet ikke medtager Fartøjer, i hvilke der til noget Formaal benyttes Damp eller anden Maskinkraft. Saadanne Fartøjer omfattes imidlertid af Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. Ved den negative Formulering har man iøvrigt opnaaet at faa Lægtene og lignende, der ikke benytte Sejlkraft, ind under det eventuelle Tilsyn.

Til § 2-4.

Med Hensyn til Fordringerne til et Skibs Indretning og Udstyr er der formentlig al Føje til at gøre Adskillelse mellem almindelige Fragtskibe, Passagerskibe og Fartøjer som Lægtene og lignende. De Fordringer, der ere opstillede, ere iøvrigt vel kendte fra Loven om Tilsyn med Dampfartøjer. De under § 2 Litra f og g opførte Bestemmelser ere dog nye. Bestemmelsen under Litra f har Hensyn til de i den seneste Tid stedfundne ret hyppige Ulykkestilfælde, forarsagede af Ladninger, der kunne udvikle giftige Luftarter. Hvilke Ladninger, der i saa Henseende bør omfattes af Bestemmelsen, har man ment at burde overlade til Ministeriets Afgørelse. Bestemmelsen under Litra g er i og